

Om Jesus fødselsdag og nissejul

Mogens Hvidtfeldt Lorentzen - en parafrase

Der var dødsens stille i Helvedes haller. I de halvmørke kroge listede nogle smådjævle omkring og hviskede sammen. Forskræmt kiggede de hen på deres herre.

Grublende havde Fader Djævelen siddet i samme stilling den sidste time, siden den sorte agent fra efterretningstjenesten som den første var nået ned fra jorden med den frygtelige nyhed:

- De hvide engle er kommet, råbte han, så det gav genlyd i de mægtige haller.
- De synger salmer oppe på jorden, og de siger, at Messias er født som et menneske, bekendtgjorde han med forpustet stemme, mens han hastigt nærmede sig tronstolen.

Den onde fyrste havde rejst sig. Han var faret hen til den arme fyr og havde rusket ham.

- Det er løgn, brølede han. - Det er løgn, hører du ? - Det er ikke sandt, det kan ikke være sandt !

Ophidset havde agenten derpå fortalt, hvad han havde hørt og set i nat oppe på jorden. På sin vandring var han tilfældigvis kommet til en lille flække i det foragtede jødeland, hvis indbyggere de havde ordrer til at holde særligt øje med, da det var der Kristus ifølge spådommen skulle lande, hvis han kom. Pludselig havde han set et strålende lysskær på himlen, og da han ilede til både så og hørte han arvefjenden, de hvide engle. Til nogle hyrder, der lå på marken og passede på deres dyr, havde førerenglen sagt:

- Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket. Thi eder er i dag en frelser født. Hvis hyrderne ikke ville tro det, skulle de bare gå ind i byen, så skulle de finde barnet. Og så havde en stor engleskare sunget.

- Du gik vel med! havde Djævelen hvæset.

- Naturligvis, svarede manden. - Jeg fulgte hyrderne til en stald, hvor en dreng var født til æslers skryden, og over skuldrene på en af hyrderne så jeg den lille dreng, der lige var født. Der var æseltramp og stjernelys og engle, og de lægger ham i en krybbe, og det stråler fra det strå, den lille ligger på. Og hyrderne fortalte, hvad de havde set og hørt ude på marken. Jeg hørte kvinden sige til den lasede mand, der stod ved hendes side: - Så er det virkelig Guds søn, jeg har født, Josef.

På det tidspunkt var det, at chefen fik bersærkerang. De, der oplevede det, vil aldrig glemme disse rædselsfulde timer. De nærmeste havde nok set, at Djævelen blev bleg som døden. Hans raseri kendte ingen grænser. Nok havde Israels profeter spået om frelserens komme, men efterhånden som tiden gik, og der stadig ingenting skete, begyndte han at føle sig sikker. Trofast havde hans vagtposter stået klar til den dag, frelseren ville komme ned fra himlen, og så havde han snedigt ladet sig føde af en kvinde.

En lille djævel nærmede sig forsigtigt sin herres stol.

- Forsvind! brølede den mægtige mand. Det gibbede i mange, der stod i krogene og ventede. Men den lille mand blev stående. Et listigt smil spillede om hans mund.
- Tillad mig at komme med et forslag, høje herre, sagde han. - jeg forstår din nedtur. Du føler, at din magt på jorden er brudt. Men - det er dog menneskene, vi kæmper om, og slaget er ikke tabt endnu. Jeg har et djævelsk forslag, som du sikkert vil finde behag i.

En brummen var det eneste svar.

- Vi laver en afledningsmanøvre, Høje Herre, fortsatte den dristige.
- Menneskene kender fra gammel tid at drikke jul, at tage en grankvist ind i stuen og at give nytårgaver, og man kender nisserne. Men vi kan puste det hele op, så menneskene glemmer, at julen er Jesus fødselsdag. Vores værksteder kan i en håndvending lave nisser med vatskæg og røde kofter. Overnissen puster vi op som julemand, og grankvisten i stuen kan blive til et helt træ med lys, der tager glansen af stjernen over Betlehem.

Der gik et gisp gennem de dunkle haller. Chefen havde grebet den opfindsomme lille djævel og svingede ham rundt i luften under vældige begejstringsudbrud.

Der kom bevægelse i de stumme skarer, og snart summede salene af hektisk travlhed. Alle hænder blev sat i arbejde, for der skulle laves juleforberedelser, der som dønninger år efter år skulle mærkes på jordens fjerneste kyster.

Og mange år efter, årtusinder år efter kom den samme lille geniale djævel op til jorden for at se, hvorledes det gik med forberedelserne til den store højtid.

Han kommer til en by, hvor børnene har vækket julemanden og fået slik, og de voksne har fået gløgg, og alle har fået æbleskiver. På et hjørne havde man stillet en gevaldig julebuk på tre meter op. Opmuntret gik han ind i et supermarked, der myldrer af juleglade mennesker. Der er trængsel alle vegne, personalet sprang

smilende omkring, og henne ved døren stod den gamle og nyligt vækkede julemand og delte endnu mere slik ud til børnene og sagde - Ho-Ho- Ho. Supermarkedet var én stor prægtig juleudstilling.

Ukendt imellem de tæt belæssede indkøbsvogne og de mange mennesker stod den lille djævel og kluklo ved sig selv. Sådant en succes havde han alligevel ikke ventet. Han glæder sig til at komme tilbage til sine kammerater og fortælle om, hvordan hans plan er lykkedes.

Han maste sig mod udgangen, nikkede til julemanden og spankulerede i højt humør videre rundt i byen, hvor et stort juletræ var sat op, og han passerede huse og haver pyntet med nisser og lyskæder.

Pludselig standsede han. Fra en mærkeligt formet bygning lød der toner fra et børnekor og af orgelmusik. Han kunne ikke dy sig for at linde på døren og se, hvordan de forberedte julen i det hus. Der var sort af mennesker. Han klemte sig ned på en bænk. Sidemanden havde han set før. Det var julemanden, men nu i civil. Han genkendte også andre folk på bænkerækkerne. Det var de samme mennesker, som han havde set drikke glögg og spise æbleskiver, og de samme mennesker, han havde set i supermarkedet, og de samme mennesker, som havde pyntet op i deres huse og haver. Nogle af dem stillede op i et sangkor, og til tonerne fra flygel og violin istemte koret og sang om barnet i krybben, der blev født til æseltramp og skryden. En frygtelig anelse greb ham. Det skulle vel ikke være ...

Der blev uro på de bageste rækker. En mand tumlede ud. Ligbleg vaklede han ud ad døren.

Dybt rystet blev han stående udenfor. Han lænede sig med ryggen mod muren.

Tankerne stormede gennem hans hoved. Hans plan var gået helt i smadder.

Julemanden, juleglöggen, julebukken og julenisserne gik hånd i hånd med æseltramp og jesusbarnet i krybben, hvor det stråler fra det strå, den lille ligger på.

Hans plan var gået i smadder. Inde i huset hørte han et pigekor synge Rockin´

Around the Christmas Tree, og med den musik hængende i ørerne gik han samme vej som sin plan. Han gik ad helvede til.